

"מצפן מורשת"

על מקצועיות, רוח לחימה ודבקות במשימה
סיפורו של סמל אור בן נעים

**"היכולת לשמור על קור רוח, להיות יעל הדברים ולהצליח לוודא שכל הכוח שלך נמצא בריא ושלם זה משהו שלא כל מפקד יכול לעשות"
(סמל שגב מזרחי)**

דגשים ערכיים לשיחת מפקד:

סמל אור בן נעים, היה מ"כ צעיר וחדש בגזרת ניצנה- גבול מצרים, גבול של שלום. בנוסף על אירועי הפח"ע, שעליהם היו אחראים החיילים שבגזרה, היה עליהם לטפל גם באירועים פליליים. אור יצא עם הכוח לסיור שגרתי לאורך הגדר. אחרי שהתקבלה הידיעה על אירוע עתידי בסביבה, קיבל הכוח מהמ"פ פקודה לנוע לעבר נקודה ספציפית, ושם להתמקם. אור זיהה רכב חשוד ועד מהרה הכוח נקלע לניסיון הברחת סמים, שלווח בהתנגדות אלימה. אור תיפקד בתושייה רבה לאור הנחיות המ"פ ותרגולות האימונים שעשו למקרים מסוג זה. במהלך כל האירוע הוא פעל ע"פ הנהלים, כשלנגד עיניו חשיבות המשימה - לסכל את אירוע ההברחה. הוא פעל תוך חתירה למגע, קור רוח ומנהיגות. כאשר פתח בנוהל מעצר חשוד, הוא עלה בקשר מול המ"פ, ירה מטולי תאורה לאוויר, עלה בקשר מול חמ"ל התצפיתניות וחילק פקודות ברורות לחייליו.

מתוך ערך הדבקות במשימה והחתירה לניצחון:

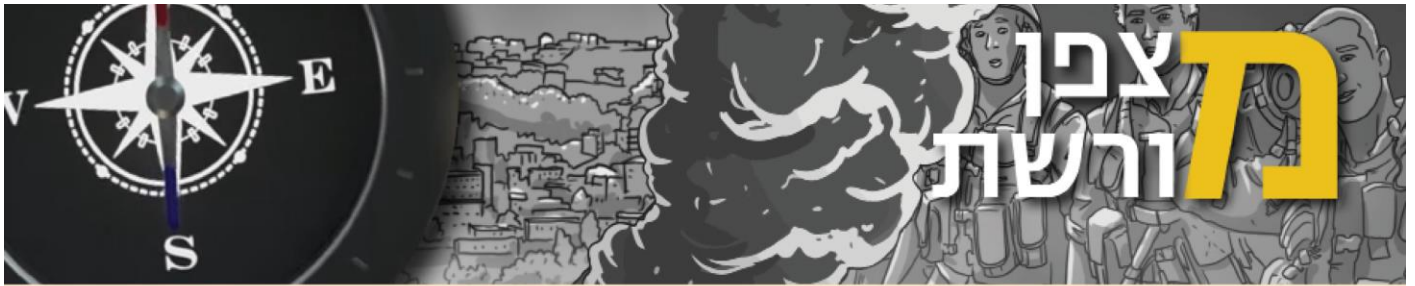
**"החייל יילחם ויפעל באומץ לב נוכח כל הסכנות והמכשולים שבפניו,
וידבק במשימתו בנחישות ובתבונה, עד כדי חירוף הנפש."**

כוח הסיור בהובלתו של אור פעל מתוך דבקות במשימה, נחישות, חתירה למגע ומקצועיות. כל אלו הביאו לתוצאה הרצויה, שאנחנו שואפים אליה באופן תמידי.

**האם נתקלתם בסיטואציה שבה נדרשתם לפעול בקור רוח בנסיבות לא שגרתיות?
מה נעזרתם כדי לבצע את אותה משימה בהצלחה?**

**"אומץ לב הוא פונקציה של תבונה ולא של חוסר דעת" (מסך של חול, יגאל אלון)
האם די באומץ לב כדי להוביל לניצחון?**

"מפקד כיתה חדש בתפקידו, באירוע מאד קצר מצליח להבין את המאפיינים והמורכבויות שיש פה בגבול מצרים. מקבל החלטות, מפעיל שיקול דעת, מיישם את התרגולת בדיוק כמו שאנחנו מצפים ממפקד בגזרה". (אל"ם יצחק בן בשט, מח"ט פארן)

"המפקד הנמנה על בעלי דרגות אחרות (מלבד קצינות) הוא מפקד שאין לו תחליף בסולם הפיקודי. גם התכנית הגאונית ביותר שיתכנן מצביא או אחד הקצינים, ביצוע הטקטי יוטל, סוף סוף, על מפקדי הכיתות אכן, מפקדי כיתות מוגבלים עלולים לשבש את הטובה שבתכניות, ואילו מפקדי כיתות מעולים עשויים לעיתים להציל את התכנית הגרועה ביותר. ומדוע? מפני שמפקד הכיתה הוא הדרג הפיקודי היחידי המקיים מגע מתמיד ובלתי אמצעי עם הטוראים הנושאים בעול הלחימה ממש" (מסך של חול, יגאל אלון)

